

Δημιουργία ΒΔ (CREATE DATABASE)

Δημιουργεί μία καινούργια ΒΔ με όνομα το όνομα_ΒΔ.

```
CREATE DATABASE μ _
```

Διαγραφή ΒΔ (DROP DATABASE)

Διαγράφει τη ΒΔ με όνομα το όνομα_ΒΔ.

```
DROP DATABASE μ _
```

Δημιουργία πίνακα (CREATE TABLE)

Δημιουργεί ένα καινούργιο πίνακα με όνομα το όνομα_πίνακα.

```
CREATE TABLE μ _ (
    μ _ - - - ,
    ....,
    [ μ ],
    ....
)
```

όπου οι επιπλέον_επιλογές και οι περιορισμοί είναι προαιρετικά, ενώ μπορεί να έχουμε πολλαπλές δηλώσεις πεδίων και περιορισμών.

Πεδία

Η SQL υποστηρίζει πληθώρα τύπων πεδίων για αριθμούς, αλφαριθμητικά, ημ/νίες, χρόνο κλπ. Οι βασικοί τύποι είναι οι εξής:

CHAR(X): Αλφαριθμητικό σταθερού μεγέθους X.

VARCHAR(X): Αλφαριθμητικό μεταβλητού μεγέθους X.

TINYINT: Ακέραιος μεγέθους 1 byte.

SMALLINT: Ακέραιος μεγέθους 2 bytes.

MEDIUMINT: Ακέραιος μεγέθους 3 bytes.

INT: Ακέραιος μεγέθους 4 bytes.

BIGINT: Ακέραιος μεγέθους 8 bytes.

FLOAT: Δεκαδικός μεγέθους 4 bytes.

DOUBLE: Δεκαδικός μεγέθους 8 bytes.

DATE: Ημ/νια στη μορφή 'YYYY-MM-DD', πχ., '2014-01-31'.

TIME: Ώρα στη μορφή 'HH:MM:SS', π.χ., '12:30:00' αντιστοιχεί στις 12 και μισή το μέσημέρι.

TIMESTAMP: Ημ/νια και ώρα μαζί πχ., '2014-01-31 12:30:00'.

Για παράδειγμα για να δημιουργήσω τον πίνακα Customer μια πρώτη προσπάθεια θα ήταν να γράψουμε το εξής:

```
CREATE TABLE Customer (  
cid INT,  
afm CHAR(10),  
address VARCHAR(50),  
name CHAR(20),  
sname CHAR(20),  
dateOfBirth DATE  
);
```

Επιπλέον επιλογές

Οι κυριότερες επιπλέον_επιλογές που υπάρχουν στη σύνταξη της CREATE TABLE, επιγραμματικά οι είναι οι εξής:

NOT NULL: Δηλώνει ότι το πεδίο πρέπει να έχει υποχρεωτικά τιμή.

DEFAULT: Δηλώνει την προκαθορισμένη τιμή ενός πεδίου αν δεν έχει περαστεί τιμή.

UNIQUE [KEY]: Δηλώνει εναλλακτικό κλειδί (το KEY προαιρετικό). Εναλλακτικό κλειδί είναι ένα πεδίο το οποίο παίρνει μοναδικές τιμές και θα μπορούσε υπο άλλες συνθήκες να θεωρηθεί και πρωτεύον κλειδί.

[PRIMARY] KEY: Δηλώνει πρωτεύον κλειδί (το PRIMARY είναι προαιρετικό αλλά καλό είναι να γράφεται για λόγους αναγνωσιμότητας).

AUTO_INCREMENT: Δηλώνει ότι το πεδίο θα παίρνει τιμές αυτόματα. Στην MySQL μπορεί να υπάρχει μόνο ένα πεδίο σε κάθε πίνακα με αυτή την επιλογή. Η αυτόματη εκχώρηση τιμής γίνεται προσθέτοντας +1 στην προηγούμενη που εκχωρήθηκε.

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω επανερχόμαστε με το νέο ορισμό πίνακα ως εξής:

```
CREATE TABLE Customer (  
cid INT AUTO_INCREMENT PRIMARY KEY,  
afm CHAR(10) UNIQUE KEY,  
address VARCHAR(50) DEFAULT 'Unknown',  
name CHAR(20) NOT NULL DEFAULT 'Unknown',  
sname CHAR(20) NOT NULL DEFAULT 'Unknown',  
dateOfBirth DATE DEFAULT NULL  
);
```

Εναλλακτικά Η δήλωση του πίνακα Customer έχει ως ακολούθως:

```
CREATE TABLE Customer (  
  cid INT AUTO_INCREMENT,  
  afm CHAR(10),  
  address VARCHAR(50) DEFAULT 'Unknown',  
  name CHAR(20) NOT NULL DEFAULT 'Unknown',  
  sname CHAR(20) NOT NULL DEFAULT 'Unknown',  
  dateOfBirth DATE DEFAULT NULL,  
  PRIMARY KEY (cid),  
  UNIQUE KEY (afm)  
);
```

Σύνθετο κλειδί

Ας υποθέσουμε ότι έχουμε τον πίνακα με σύνθετο πρωτεύον κλειδί τα πεδία cid και rnum. Το rnum περιέχει τον τηλεφωνικό αριθμό του πελάτη. Το cid προέρχεται από τον πίνακα Customer και θα είναι το ξένο κλειδί το οποίο θα συνδέει τους δύο πίνακες.

Για να δηλώσουμε περισσότερα από ένα πεδία ως πρωτεύον κλειδί (σύνθετο κλειδί) απλώς χωρίζουμε τα πεδία με κόμμα.

Η δήλωση του πίνακα θα γίνει ως εξής:

```
CREATE TABLE Phones (  
  cid INT,  
  rnum CHAR(10),  
  PRIMARY KEY (cid, rnum)  
);
```

Ξένο κλειδί (FOREIGN KEY ... REFERENCES ...)

Κατά τη σύνδεση των δυο πινάκων δημιουργούνται τα εξής ερωτήματα. Πρώτον τι θα πρέπει να γίνει σε περίπτωση που κάποια εγγραφή στον πίνακα Customer αλλάξει τιμή στο πρωτεύον κλειδί του πίνακα Phones και δεύτερον τί θα πρέπει να συμβεί αν μια εγγραφή στον πίνακα Customer διαγραφεί.

Για παράδειγμα, έστω ότι ο πίνακας Phones έχει την εγγραφή <1, 6911222333>. Το ερώτημα είναι τι θα πρέπει να συμβεί αν στον πίνακα Customer αλλάξει η εγγραφή με cid 1 από 1 πχ.,

σε 30. Η εγγραφή <1, 6911222333> στο Phones παραβιάζει τώρα τους περιορισμούς αναφορικής ακεραιότητας καθώς πλέον δεν υπάρχει εγγραφή στο Customer με cid 1. Για να καθορίσουμε τι επιθυμούμε να συμβεί σε περίπτωση αλλαγής ή διαγραφής μιας εγγραφής χρησιμοποιούμε τη δήλωση ξένου κλειδιού.

Η δήλωση γίνεται με την εντολή:

```
FOREIGN KEY ( ) REFERENCES μ _ ( )
```

Στο παράδειγμά μας γράφω:

```
FOREIGN KEY (cid) REFERENCES Customer (cid)
```

Αξίζει να σημειωθεί ότι το όνομα του ξένου κλειδιού και του κλειδιού στο οποίο αναφέρεται δε χρειάζεται να συμπίπτουν. Υποχρεωτικά όμως πρέπει να είναι ιδίου τύπου.

Επιτρέπεται η δήλωση ξένου κλειδιού που απαρτίζεται από δύο ή περισσότερα πεδία, αρκεί τα αντίστοιχα πεδία αναφοράς να είναι πρωτεύοντα κλειδιά στον πίνακα που αναφερόμαστε. Για παράδειγμα η παρακάτω δήλωση:

```
FOREIGN KEY (x, y) REFERENCES T (a, b)
```

είναι καθόλα επιτρεπτή αρκεί τα x και y να έχουν ίδιους τύπους με τα a και b αντίστοιχα, και τα a και b από κοινού να απαρτίζουν το πρωτεύον κλειδί του πίνακα T.

Για να καθορίσουμε τι ακριβώς θα συμβεί σε περίπτωση αλλαγής ή διαγραφής μιας εγγραφής χρησιμοποιούμε κατά δήλωση του ξένου κλειδιού τις δηλώσεις ON UPDATE και ON DELETE.

Οι πιθανές ενέργειες που υποστηρίζονται είναι οι εξής:

RESTRICT: Απαγορεύει τη διαγραφή ή ενημέρωση της εγγραφής.

CASCADE: Ενημερώνει ή διαγράφει τις αντίστοιχες εγγραφές.

SET NULL: Διατηρεί τις εγγραφές με NULL στα αντίστοιχα πεδία.

NO ACTION: Απαγορεύει τη διαγραφή ή ενημέρωση της εγγραφής.

Η σύνταξη της δήλωσης ξένου κλειδιού είναι τελικά η εξής:

```
FOREIGN KEY (πεδία) REFERENCES όνομα_πίνακα (πεδία αναφοράς)
```

```
ON DELETE ενέργεια
```

```
ON UPDATE ενέργεια
```

Στο παράδειγμα μας, αν έχω στο Phones την εγγραφή <1, 6911222333> και στο Customer αλλάξω την εγγραφή με cid 1 από cid 1 σε 30 τότε θα έχω αναλόγως της ενέργειας:

RESTRICT: Η αλλαγή από 1 σε 30 στο Customer δε θα πραγματοποιηθεί. Για να γίνει θα πρέπει πρώτα να διαγραφεί η εγγραφή <1, 6911222333> στο Phones.

CASCADE: Η αλλαγή από 1 σε 30 στο Customer θα πραγματοποιηθεί. Η εγγραφή <1,6911222333> του Phones θα αλλάξει σε <30, 6911222333>.

SET NULL: Δεν είναι δυνατόν να οριστεί αυτή η ενέργεια καθώς το cid είναι μέρος του PRIMARY KEY στον πίνακα Phones και κατ' επέκταση δεν μπορεί να πάρει NULL τιμές. Αν επιχειρούσαμε να εισάγουμε FOREIGN KEY με αυτή την ενέργεια θα παίρναμε μήνυμα λάθους.

Ο τελικός πίνακας Phones στο παράδειγμά μας, είναι:

```
CREATE TABLE Phones (
cid INT,
rnum CHAR(10),
PRIMARY KEY (cid, rnum),
FOREIGN KEY (cid) REFERENCES Customer (cid)
ON DELETE RESTRICT
ON UPDATE CASCADE
);
```

Αλλαγή χαρακτηριστικών σε πίνακα (ALTER TABLE)

Έχοντας ορίσει έναν πίνακα μπορούμε να αλλάξουμε τα χαρακτηριστικά του με την εντολή ALTER TABLE.

```
ALTER TABLE μ _ _ ;
```

Ως προς το **είδος_αλλαγής** ξεχωρίζουμε τις εξής τρεις:

ADD: Για να προσθέσουμε στον πίνακα.

Κύριες επιτρεπτές προσθέσεις: πεδίο, PRIMARY, UNIQUE ή FOREIGN KEY.

DROP: Για να αφαιρέσουμε από τον πίνακα.

Κύριες επιτρεπτές αφαιρέσεις: πεδίο, PRIMARY, UNIQUE ή FOREIGN KEY.

CHANGE: Για να αλλάξουμε τον ορισμό πεδίου.

Παραδείγματα χρήσης ALTER TABLE

❖ **ALTER TABLE Customer DROP name;**

Προαιρετικά θα μπορούσε να γραφεί DROP COLUMN name. Διαγράφει το πεδίο name από τον πίνακα εφόσον δεν παραβιάζεται ξένο κλειδί.

- ❖ **ALTER TABLE Phones DROP PRIMARY KEY;**
 Διαγράφει το πρωτεύον κλειδί στον πίνακα Phones. Το πεδίο που ήταν πρωτεύον κλειδί (cid) εξακολουθεί να υπάρχει απλά δεν ορίζεται πλέον σαν πρωτεύον.
- ❖ **ALTER TABLE Customer ADD COLUMN name CHAR(20) NOT NULL DEFAULT 'Unknown';**
 Υποθέτοντας ότι το name είχε σβηστεί από τον πίνακα Customer, το ξαναδημιουργούμε δίνοντας τη δήλωση του πεδίου όπως θα κάναμε στην CREATE TABLE. Η λέξη COLUMN στην παραπάνω εντολή είναι προαιρετική. Το πεδίο δημιουργείται και η σειρά που καταλαμβάνει είναι η τελευταία. Αν θέλαμε να είναι πρώτο στον πίνακα θα μπορούσαμε να το είχαμε δημιουργήσει με την εντολή: ALTER TABLE Customer ADD COLUMN name CHAR(20) NOT NULL DEFAULT 'Unknown' FIRST; ενώ αν θέλαμε να καταλάμβανε άλλη σειρά θα δίναμε: ALTER TABLE Customer ADD COLUMN name CHAR(20) NOT NULL DEFAULT 'Unknown' AFTER address;
- ❖ **ALTER TABLE Phones ADD PRIMARY KEY (cid);**
 Δηλώνει στον πίνακα Phones ότι PRIMARY KEY είναι το cid. Το/τα πεδία στη δήλωση του PRIMARY KEY πρέπει να υπάρχουν στον πίνακα και να μην υπάρχει δηλωμένο άλλο PRIMARY KEY.

Εισαγωγή τιμών σε ΒΔ (Νέα εγγραφή) (INSERT ... INTO ... VALUES ...)

INSERT [INTO] μ _ VALUES (), (),...

Για παράδειγμα με την ακόλουθη εντολή εισάγουμε δύο καινούργιες εγγραφές στον πίνακα Customer (cid, afm, address, name, sname, dateOfBirth).

INSERT INTO Customer VALUES

(1, '077783234', '56 Baltetsiou st.', 'Kostas', 'Kostantinou', '1990-10-30'),
 (2, '175783239', '107 Diakou st.', 'Eleni', 'Kostantinou', '1985-11-02');

Προσοχή: Αν και στο σχεσιακό μοντέλο η σειρά των πεδίων σε έναν πίνακα δεν παίζει ρόλο στην SQL παίζει. Η καταχώρηση εγγραφής γίνεται βάζοντας τιμές στα πεδία του πίνακα με τη σειρά με την οποία ορίστηκαν.

Αν επιθυμούμε να καταχωρήσουμε μια εγγραφή χρησιμοποιώντας τις default τιμές σε κάποια πεδία αναγράφουμε στο αντίστοιχο πεδίο DEFAULT. Η επιλογή αυτή είναι ιδιαίτερα χρήσιμη για την καταχώρηση τιμών σε πεδία AUTO_INCREMENT. Για παράδειγμα η εντολή:

INSERT INTO Customer
 VALUES (DEFAULT, '175744444', DEFAULT, 'Eleni', 'Kostantinou', DEFAULT);

θα καταχωρήσει μία καινούργια εγγραφή με address 'Unknown', dateOfBirth NULL και cid την τιμή του AUTO_INCREMENT.

Μπορούμε να επιλέξουμε τα πεδία στα οποία θα καταχωρηθούν τιμές, ενώ στα υπόλοιπα πεδία καταχωρείται η default τιμή. Έτσι η προηγούμενη εγγραφή θα μπορούσε να είχε εισαχθεί και ως εξής:

INSERT INTO Customer (afm, name, sname) VALUES ('175744444', 'Eleni', 'Kostantinou');

Ενημέρωση εγγραφών (UPDATE ... SET ... WHERE ...)

Η ενημέρωση εγγραφών, δηλ. η αλλαγή τιμών σε ένα ή περισσότερα πεδία τους, γίνεται με τη χρήση της εντολής UPDATE. Η βασική σύνταξη της εντολής έχει ως εξής:

```
UPDATE
SET      _
WHERE    _
```

Το όρισμα στο UPDATE (πίνακες) μπορεί να περιλαμβάνει συνενώσεις πολλαπλών πινάκων, πίνακες που προκύπτουν από εμφωλευμένα ερωτήματα κλπ. Κατά την εκτέλεση, όλες οι εγγραφές που ανήκουν σε κάποιον από τους πίνακες που αναγράφονται στο όρισμα πίνακες του UPDATE και μπορεί να ενημερωθούν ενημερώνονται εφόσον πληρούν τη λογική συνθήκη του WHERE. Οι αλλαγές στις οποίες υπόκεινται περιγράφονται στο SET. Ακολουθούν παραδείγματα.

Ερώτημα 1: Τοκίστε με 1% όλους τους λογαριασμούς.

Θα πρέπει στον πίνακα Account να αλλάξουμε το περιεχόμενο του balance.

```
UPDATE Account
SET balance=balance+0.01*balance;
```

Προσέξτε ότι παραλείποντας το WHERE υπονοείται WHERE TRUE και επομένως το SET εφαρμόζεται σε όλες τις εγγραφές του Account. Επίσης παρατηρήστε ότι ο τελεστής '=' στο SET παίζει το ρόλο της ανάθεσης και όχι της σύγκρισης.

Ερώτημα 2: Εφαρμόστε έκτακτη εισφορά 500 ευρώ για τους λογαριασμούς με υπόλοιπο άνω των 30000.

```
UPDATE Account
SET balance=balance-500
WHERE balance >30000;
```

Ερώτημα 3: Αλλάξτε το ον/μο της: Maria Papantoniou σε Mary Papadoniou.

```
UPDATE Customer
SET name='Mary', sname='Papadoniou'
WHERE name='Maria' AND sname='Papantoniou';
```

Ερώτημα 4: Αλλάξτε το όνομα του: Kostas Kostantinou σε Costas Kostantinou και προσθέστε 1000 ευρώ σε κάθε λογαριασμό του.

1^{ος} Τρόπος:

Μπορούμε να δούμε το παραπάνω ερώτημα σαν δύο ξεχωριστά ερωτήματα ενημέρωσης. Πρώτα να ενημερώσουμε το όνομα και στη συνέχεια να ενημερώσουμε το υπόλοιπο κάνοντας χρήση εμφωλευμένου ερωτήματος (εκτός ύλης, η απάντηση δίνεται ενδεικτικά).

```
UPDATE Customer SET name='Costas' WHERE name='Kostas' AND sname='Kostantinou';
```

```
UPDATE Account SET balance=balance+1000 WHERE accid IN (SELECT accid FROM Owns
INNER JOIN Customer ON owns.cid=Customer.cid WHERE name='Costas' AND
sname='Kostantinou');
```

2^{ος} Τρόπος:

Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε ένα ερώτημα ενημέρωσης με πολλούς πίνακες όπως παρακάτω:

```
UPDATE Customer, Owns, Account
SET name='Costas', balance=balance+1000
WHERE name='Kostas' AND sname='Kostantinou' AND Customer.cid=Owns.cid AND
Owns.accid=Account.accid;
```

Ο τρόπος με τον οποίο εκτελείται ένα ερώτημα ενημέρωσης πολλαπλών πινάκων είναι ο ακόλουθος.

1. Πρώτα υπολογίζεται ο τελικός πίνακας στο UPDATE. Στο παράδειγμα το καρτεσιανό γινόμενο (ή inner join) των Customer, Owns και Account.
2. Για κάθε μία εγγραφή του τελικού πίνακα του UPDATE που πληροί τη συνθήκη του WHERE γίνονται οι αλλαγές που περιγράφονται στο SET στις εγγραφές των αντίστοιχων πινάκων από τις οποίες προέκυψε η εγγραφή που εξετάζεται.

Προσοχή: Σε ερώτημα ενημέρωσης πολλαπλών πινάκων κάθε εγγραφή ενημερώνεται μία και μόνο φορά και όχι κάθε φορά που βρίσκεται σε συνδυασμό που πληροί το WHERE.

Αν και στο UPDATE μπορούμε να έχουμε πίνακες που προκύπτουν από εμφωλευμένα ερωτήματα, δεν μπορούμε να αλλάξουμε τις εγγραφές αυτών των πινάκων. Για παράδειγμα το ακόλουθο ερώτημα:

```
UPDATE (SELECT * FROM Customer) C
SET name='Helen' WHERE name= 'Eleni';
```

θα επιστρέψει το ακόλουθο σφάλμα:

```
ERROR 1288 (HY000): The target table C of the UPDATE is not updatable
```

Αντίθετα το ακόλουθο ερώτημα:

```
UPDATE (SELECT * FROM Customer) C, Customer
SET Customer.name='Helen'
WHERE Customer.name= 'Eleni';
```

θα πραγματοποιήσει ορθά την αλλαγή ονόματος καθώς τα πεδία που αλλάζουν ανήκουν σε βασικό πίνακα της ΒΔ και όχι στον πίνακα C που προέκυψε από το εμφωλευμένο ερώτημα.

Τέλος, θα πρέπει να τονιστεί ότι η ενημέρωση πεδίου που είναι ξένο κλειδί απαγορεύεται σε περίπτωση που η τιμή στην οποία αλλάζει δεν υπάρχει στον πίνακα στον οποίο αναφέρεται. Για παράδειγμα η ακόλουθη εντολή:

```
UPDATE Owns
SET cid=100
WHERE cid=1;
```

οδηγεί σε σφάλμα αν δεν υπάρχει στον πίνακα Customer πελάτης με cid=100, ενώ θα εκτελεστεί κανονικά αν υπάρχει πελάτης στο Customer με αυτό το cid. Ο πίνακας Customer προφανώς δε θα υποστεί αλλαγές ενώ ο Owns θα αλλάξει ώστε όλες οι εγγραφές που είχαν στο cid την τιμή 1 να έχουν πλέον την τιμή 100.

Κατ' αντιστοιχία αν επιχειρηθεί αλλαγή πεδίου σε έναν πίνακα που είναι πίνακας στον οποίο αναφέρεται ξένο κλειδί άλλου πίνακα θα ισχύσουν οι περιορισμοί αναφοράς που έχουν τεθεί.

Διαγραφή εγγραφών (DELETE FROM)

Η διαγραφή εγγραφών γίνεται με τη χρήση της εντολής DELETE της οποίας η βασική σύνταξη για έναν πίνακα έχει ως εξής:

```
DELETE FROM
```

```
WHERE _
```

Η εκτέλεση της εντολής γίνεται εκτιμώντας για κάθε εγγραφή του πίνακα στο DELETE FROM (πίνακας) τη λογική_έκφραση του WHERE. Αν είναι TRUE τότε η εγγραφή διαγράφεται.

Για παράδειγμα η ακόλουθη εντολή:

```
DELETE FROM Account;
```

σβήνει όλες τις εγγραφές του πίνακα Account, καθώς σε περίπτωση που δεν υπάρχει WHERE υπονοείται WHERE TRUE, ενώ η εντολή:

```
DELETE FROM Account WHERE balance > 20000;
```

θα διαγράψει μόνο τις εγγραφές με υπόλοιπο άνω των 20000.

Η DELETE μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να διαγραφούν εγγραφές από περισσότερους του ενός πίνακες. Η βασική σύνταξη σε αυτήν την περίπτωση έχει ως εξής:

```
DELETE
```

```
FROM
```

```
WHERE _
```

όπου λίστα είναι ένας ή περισσότεροι πίνακες χωρισμένοι με κόμμα και το όρισμα του FROM (πίνακες) είναι όμοιο με το όρισμα του UPDATE στην εντολή UPDATE-SET-WHERE, δηλ. περιλαμβάνει έκφραση που ενέχει συνενώσεις πινάκων. Η εκτέλεση της εντολής έχει ως εξής:

1. πρώτα υπολογίζεται το FROM.
2. Στη συνέχεια για κάθε μία από τις εγγραφές του πίνακα που παράγεται ελέγχεται αν πληρείται η λογική_έκφραση του WHERE.
3. Για τις εγγραφές που πληρείται διαγράφονται οι αντίστοιχες εγγραφές των πινάκων από τις οποίες προέκυψαν. Η διαγραφή γίνεται μόνο για τους πίνακες που αναγράφονται στο όρισμα του DELETE (λίστα) και εφ' όσον αυτό είναι επιτρεπτό πχ. δεν πρόκειται για πίνακες που προκύπτουν από υποερωτήματα.

Παράδειγμα 1: Να διαγραφούν όλοι οι πελάτες από τον πίνακα Customer που δεν έχουν κάποιο λογαριασμό.

```
DELETE Customer
FROM Customer LEFT JOIN Owns ON Customer.cid=Owns.cid
WHERE Owns.cid IS NULL;
```

Ερωτήματα προς τη ΒΔ (SELECT... FROM... WHERE ...)

Έχοντας δημιουργήσει μία ΒΔ μπορούμε να θέσουμε ερωτήματα (queries) για να ανακτήσουμε εκείνο το μέρος της αποθηκευμένης πληροφορίας που μας ενδιαφέρει κάθε φορά. Η βασική δομή ενός SQL ερωτήματος είναι η ακόλουθη:

```
SELECT
FROM
WHERE
```

Οι λογικοί τελεστές που υποστηρίζονται είναι οι γνωστοί μας από την άλγεβρα Bool και τις γλώσσες προγραμματισμού και έχουν ως εξής:

OR ή **||**: Λογικό Ή

XOR: Αποκλειστικό Ή

AND ή **&&**: Λογικό ΚΑΙ

NOT ή **!**: Λογική άρνηση

Οι τελεστές σύγκρισης είναι οι: <, >, <=, >=, =, <>, !=, με τους δύο τελευταίους να είναι ίδιοι (υλοποιούν το διάφορο).

Οι αριθμητικές πράξεις που υποστηρίζονται είναι οι: +, -, *, /, **DIV**, **MOD**, %, με το DIV να είναι η ακέραια διαίρεση και τα MOD και % το υπόλοιπο της διαίρεσης ακεραίων.

Η MySQL υποστηρίζει επιπλέον τελεστές για χειρισμό τύπων και συγκρίσεις.

- **IS** και **IS NOT**: Ελέγχει την Boolean τιμή μιας έκφρασης. Οι Boolean τιμές είναι: TRUE, FALSE, UNKNOWN.
- **IS NULL** και **IS NOT NULL**: Ελέγχει αν μία έκφραση είναι NULL ή όχι.

- **BETWEEN** τιμή1 **AND** τιμή2: Ελέγχει αν μία έκφραση είναι μεγαλύτερη ίση από τιμή1 και μικρότερη ίση από τιμή2.
- **LIKE** και **NOT LIKE**: Ελέγχει αν ένα όρισμα ταιριάζει με κάποιο αλφαριθμητικό πρότυπο. Η σύγκριση γίνεται χαρακτήρα, χαρακτήρα και επομένως τα κενά στο τέλος παίζουν ρόλο. Στο πρότυπο μπορούν να χρησιμοποιηθούν τα εξής δύο wildcards: ο χαρακτήρας `_` που σημαίνει οποιοσδήποτε χαρακτήρας και ο χαρακτήρας `%` που σημαίνει οποιαδήποτε σειρά χαρακτήρων.

Υποστηρίζεται, επίσης, μία πληθώρα τελεστών και συναρτήσεων όσον αφορά στο χειρισμό αλφαριθμητικών. Στη συνέχεια συνοψίζονται κάποιες από αυτές.

- ❖ **CHAR_LENGTH**(αλφαριθμητικό)
Επιστρέφει το πλήθος των χαρακτήρων του αλφαριθμητικού.
Παράδειγμα:
SELECT CHAR_LENGTH('MySQL5.7'); Δίνει 8.
- ❖ **UPPER**(αλφαριθμητικό).
Μετατροπή σε κεφαλαία.
Παράδειγμα:
SELECT UPPER('MySql5.7'); Δίνει MYSQL5.7.
- ❖ **LOWER**(αλφαριθμητικό).
Μετατροπή σε πεζά.
Παράδειγμα:
SELECT LOWER('MySql5.7'); Δίνει mysql5.7.
- ❖ **CONCAT**(α1, α2, ..).
Συνενώνει τα αλφαριθμητικά α1, α2, κλπ.
Παράδειγμα:
SELECT CONCAT('My', 'SQL5.7'); Δίνει MySQL5.7.
- ❖ **REPLACE**(α1, α2, α3).
Επιστρέφει το α1 μόνο που όπου υπάρχει το α2 αντικαθίσταται με το α3.
Παράδειγμα:
SELECT REPLACE('MyQL5.7', 'QL', 'SQL'); Δίνει MySQL5.7.
- ❖ **LOCATE**(α1, α2).
Επιστρέφει τη θέση μέσα στο α2 όπου εμφανίζεται το α1 για πρώτη φορά.
Παράδειγμα:
SELECT LOCATE('work', 'The working place where I work'); Δίνει 5.
- ❖ **SUBSTR** ή **SUBSTRING**(αλφαριθμητικό, θέση, μέγεθος).
Επιστρέφει από το αλφαριθμητικό το υποαλφαριθμητικό που ξεκινά από την προσδιοριζόμενη θέση και είναι μήκους ίσο με το μέγεθος που δίνεται. Αν δε δίνεται το μέγεθος επιστρέφεται το υποαλφαριθμητικό από τη θέση και μέχρι το τέλος του αλφαριθμητικού.
Παράδειγμα:
SELECT SUBSTR('The working place where I work', 5, 4); Δίνει work

Πολύ σημαντική είναι η υποστήριξη μιας πληθώρας συναρτήσεων για χειρισμό ημερομηνιών και χρόνου. Στη συνέχεια συνοψίζονται κάποιες από αυτές.

❖ **NOW(), CURRENT_TIMESTAMP()**

Η NOW() επιστρέφει την τρέχουσα ημ/νία και ώρα (τύπος DATETIME). Ισοδύναμη με τη NOW() είναι η CURRENT_TIMESTAMP. Ως όρισμα στις συναρτήσεις αυτές μπορούμε να περάσουμε την επιθυμητή ακρίβεια ως υποδιαίρεση του δευτερολέπτου. Η μέγιστη δυνατή ακρίβεια είναι της τάξης του msec και ως εκ τούτου μέγιστη τιμή στο όρισμα μπορεί να είναι το 6. Αν δεν προσδιοριστεί η επιθυμητή ακρίβεια υπονοείται 0 δηλ. ακρίβεια δευτερολέπτου.

Παράδειγμα:

SELECT NOW(6); Δίνει πχ. 2015-10-14 09:27:05.913871.

❖ **DATE(), TIME(), DAY() ή DAYOFMONTH(), DAYOFYEAR(), DAYOFWEEK(), MONTH(), WEEK(), YEAR(), HOUR(), MINUTE(), SECOND(), MICROSECOND()**

Από έναν τύπο DATE ή DATETIME ή TIMESTAMP, εξάγει την πληροφορία που περιγράφεται από το όνομα της συνάρτησης.

Παράδειγμα:

SELECT MINUTE(NOW()); Αν η NOW() επέστρεφε το TIMESTAMP του προηγούμενου παραδείγματος δηλ. 2015-10-14 09:27:05 η εντολή θα επέστρεφε 27.

SELECT DATE(NOW()); Στο παράδειγμα επιστρέφει: 2015-10-14.

SELECT TIME(NOW()); Στο παράδειγμα επιστρέφει: 09:27:05.

SELECT DAYOFMONTH(NOW()), DAYOFYEAR(NOW()), DAYOFWEEK(NOW()); Στο παράδειγμα επιστρέφει μία εγγραφή με τρία πεδία: 14, 287, 4.

❖ **DAYNAME(), MONTHNAME()**

Επιστρέφουν το όνομα της ημέρας και του μήνα αντίστοιχα.

Παράδειγμα:

SELECT DAYNAME('2015-10-14 09:27:05'), MONTHNAME('2015-10-14 09:27:05');

Επιστρέφει μία εγγραφή με δύο πεδία: Wednesday, October.

❖ **ADDDATE(όρισμα, INTERVAL τιμή τύπος).**

Προσθέτει στο όρισμα το χρόνο που καθορίζεται από την τιμή και τον τύπο της τιμής. Επιτρεπτοί τύποι τιμών είναι όλες οι υποδιαίρεσεις χρόνου στο εύρος από YEAR μέχρι MICROSECOND καθώς και συνδυασμοί των DAY, HOUR, MINUTE, SECOND, MICROSECOND, ανά δύο με πρώτη τη μεγαλύτερη μονάδα μέτρηση πχ. DAY_HOUR, DAY_MINUTE κλπ. Επίσης υποστηρίζεται και το YEAR_MONTH. Τέλος μπορούμε να παραλείψουμε τον τύπο και τη λέξη INTERVAL στην οποία περίπτωση προστίθενται ημέρες.

Παράδειγμα:

SELECT ADDDATE('2015-10-14', INTERVAL '2-3' YEAR_MONTH); Επιστρέφει: 2018-01-14

SELECT ADDDATE('2015-10-14 09:27:05.913871', 10); Επιστρέφει: 2015-10-24 09:27:05.913871.

❖ **ADDTIME(όρισμα, διάστημα).**

Προσθέτει στο όρισμα το χρονικό διάστημα.

Παράδειγμα:

SELECT ADDTIME('2015-10-14 09:27:05.999999', '0.000001'); Δίνει 2015-10-14 09:27:06.

SELECT ADDTIME('2015-10-14 09:27:05.999999', '1 0:1:2.000001'); Δίνει 2015-10-15 09:28:08.

SELECT ADDTIME('2015-10-14 09:27:05.9', '48:0:0'); Δίνει 2015-10-16 09:27:05.900000.

❖ **TIMESTAMPADD**(τύπος, τιμή, όρισμα).

Όμοια με την ADDDATE μόνο που δεν υποστηρίζει ζευγάρια τύπων και η τιμή είναι αριθμός.

Παράδειγμα:

SELECT TIMESTAMPADD(SECOND, 1.5, '2015-10-14 09:27:05.913871'); Επιστρέφει: 2015-10-14 09:27:07.413871.

❖ **SUBDATE(), SUBTIME()**

Συμμετρικές των ADDDATE() και ADDTIME() μόνο που αφαιρούν χρόνο.

❖ **DATEDIFF**(όρισμα1, όρισμα2)

Επιστρέφει τη διαφορά σε ημέρες των δύο ορισμάτων (όρισμα1 – όρισμα2).

Παράδειγμα:

SELECT DATEDIFF(ADDTIME('2015-10-14 09:27:05.913871', '1 20:0:0'), '2015-10-14 09:27:05.913871'); Επιστρέφει 2.

Συναρτήσεις συνάθροισης

Όλες οι συναρτήσεις συνάθροισης χρησιμοποιούνται στο SELECT τμήμα ενός ερωτήματος. Παίρνουν ως όρισμα μία έκφραση και επιστρέφουν ως αποτέλεσμα μία τιμή. Η τιμή αυτή υπολογίζεται ως εξής: υπολογίζεται πρώτα η τιμή της έκφρασης για κάθε γραμμή του πίνακα και στη συνέχεια εφαρμόζεται η συνάρτηση που περιγράφεται για το σύνολο των τιμών που υπολογίστηκαν. Αν σε κάποια γραμμή η έκφραση αποτιμείται σε NULL, η συγκεκριμένη γραμμή δε μετέχει στον υπολογισμό.

Οι βασικές συναρτήσεις συνάθροισης αριθμητικών τιμών στην SQL είναι οι εξής:

- ❖ SUM(έκφραση): επιστρέφει το άθροισμα.
- ❖ AVG(έκφραση): επιστρέφει το μέσο όρο.
- ❖ MAX(έκφραση): επιστρέφει τη μέγιστη τιμή.
- ❖ MIN(έκφραση): επιστρέφει την ελάχιστη τιμή.
- ❖ STDDEV_POP(έκφραση): επιστρέφει την τυπική απόκλιση.
- ❖ COUNT(έκφραση): επιστρέφει το πλήθος γραμμών.

Παράδειγμα:

Βρες το πλήθος των εγγραφών στον Customer για τις οποίες υπάρχουν διευθύνσεις.

SELECT COUNT(address) FROM Customer;

Επιστρέφει: 3.

Απόκρυψη διπλότυπων εγγραφών (Distinct)

Στο SELECT ενός ερωτήματος επιλέγουμε ένα ή περισσότερα πεδία για να εμφανιστούν. Αν και σε πίνακες που έχει οριστεί PRIMARY KEY δεν υπάρχει περίπτωση να υπάρξουν δύο ίδιες εγγραφές, εντούτοις στα αποτελέσματα των ερωτημάτων μπορεί να έχω διπλές εγγραφές. Αν αυτό δεν είναι επιθυμητό τότε μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την επιλογή **DISTINCT**.

```
SELECT name, sname FROM Customer;
```

Αν υπάρχουν δύο πελάτες με το ίδιο ον/μο επιστρέφεται μία εγγραφή για τον καθένα.

```
SELECT DISTINCT name, sname FROM Customer;
```

Οι διπλές εγγραφές κόβονται από το αποτέλεσμα.

Μετονομασία πεδίου (AS)

Κάποιες φορές επιθυμούμε να αλλάξουμε το όνομα ενός πεδίου όπως αυτό εμφανίζεται στο αποτέλεσμα ενός ερωτήματος. Μπορεί να επιτευχθεί αυτό βάζοντας μετά το πεδίο: **AS καινούργιο_όνομα**.

```
SELECT cid, CONCAT(name, ' ', surname) FROM Customer;
```

Εμφανίζει έναν πίνακα με τις εξής δύο στήλες: cid και CONCAT(name, ' ', surname).

```
SELECT cid, CONCAT(name, ' ', surname) AS fullName FROM Customer;
```

Εμφανίζει τα ίδια αποτελέσματα με πριν σε έναν πίνακα με τις εξής δύο στήλες: cid και fullName.

Ταξινόμηση (Order By)

Αν δώσουμε το ερώτημα:

```
SELECT name, cid, sname FROM Customer;
```

θα δούμε ότι τα αποτελέσματα επιστρέφονται σε αύξουσα σειρά ως προς cid. Γενικά μιλώντας τα αποτελέσματα ενός ερωτήματος επιστρέφονται σε αύξουσα σειρά ως προς το PRIMARY KEY. Αν επιθυμούμε να επιστρέψουμε τα αποτελέσματα με άλλη σειρά μπορούμε να το κάνουμε προσθέτοντας στο τέλος του ερωτήματος την επιλογή **ORDER BY**.

```
SELECT * FROM Customer WHERE TRUE ORDER BY sname ASC, dateOfBirth DESC;
```

Το ερώτημα θα εμφανίσει όλες τις εγγραφές του πίνακα Customer ταξινομημένες πρώτα ως προς αύξουσα σειρά επωνύμου (ASC από το ascending) και έπειτα (για τις εγγραφές με ίδιο επώνυμο) ταξινομημένες ως προς ημ/νια γέννησης σε φθίνουσα σειρά (DESC από το descending). Αν παραλείψουμε τους προσδιοριστές ASC/DESC το default είναι το ASC.

Επιλογή όλων (*)

Αν επιθυμούμε να εμφανίσουμε όλα τα πεδία του πίνακα που προκύπτει από το FROM, αντί να τα αναφέρουμε στο SELECT ένα προς ένα, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε το *****.

Παράδειγμα:

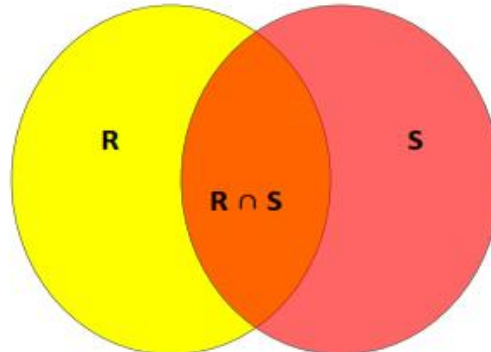
```
SELECT * FROM Customer;
```

Ισοδύναμο με το:

```
SELECT cid, afm, address, name, sname, dateOfBirth FROM Customer;
```

Βασικές πράξεις συνόλων

Έστω ότι έχουμε δύο σύνολα τα R και S που έχουν ιδίου τύπου στοιχεία. Θεωρείστε την παρακάτω αναπαράσταση των συνόλων R και S (σε μορφή διαγραμμάτων Venn).

Ένωση συνόλων: Η πράξη της ένωσης συμβολίζεται με το U. Το αποτέλεσμα της $R \cup S$ είναι ένα νέο σύνολο που περιέχει τόσο τα στοιχεία του R όσο και του S. Στο διάγραμμα Venn είναι όλη η χρωματισμένη περιοχή ανεξαρτήτως χρώματος.

Τομή συνόλων: Η πράξη της τομής συμβολίζεται με το \cap . Το αποτέλεσμα της $R \cap S$ είναι ένα νέο σύνολο που περιέχει τα στοιχεία του R που είναι και στοιχεία του S, δηλ. τα κοινά στοιχεία των δύο συνόλων. Στο διάγραμμα Venn είναι η χρωματισμένη με πορτοκαλί περιοχή.

Διαφορά συνόλων: Η πράξη της διαφοράς συμβολίζεται με το $-$. Το αποτέλεσμα της $R - S$ είναι ένα νέο σύνολο που περιέχει τα στοιχεία του R που δεν είναι στοιχεία του S, δηλ. τα στοιχεία του R που δεν ανήκουν στην τομή με το S. Στο διάγραμμα Venn είναι η χρωματισμένη με κίτρινο περιοχή, ενώ η χρωματισμένη με κόκκινο αντιστοιχεί στο $S - R$.

Θεωρώντας τους πίνακες μιας σχεσιακής ΒΔ ως σύνολα εγγραφών, οι παραπάνω πράξεις βρίσκουν εφαρμογή κυρίως όποτε θέλουμε να συνδυάσουμε αποτελέσματα ερωτημάτων. Η υλοποίησή τους στην SQL γίνεται μέσω των εντολών UNION, INTERSECT και EXCEPT ή MINUS. Η γενικότερη μορφή σύνταξης είναι:

```

μ 1
UNION/INTERSECT/EXCEPT
μ 2
    
```

Παράδειγμα

Βρες τους κωδικούς των πελατών που έχουν κινητό τηλέφωνο ή το όνομά τους είναι Maria.

Το ερώτημα εμπλέκει 2 πίνακες. Στην ουσία θέλουμε τα αποτελέσματα από 2 ερωτήματα αλλά θέλουμε να ισχύει τουλάχιστον μία από τις δύο συνθήκες, πράγμα που σημαίνει ότι θέλουμε την ένωση των 2 ερωτημάτων. Για οπτικούς λόγους βάζουμε τα δύο υποερωτήματα μέσα σε παρενθέσεις για να συμπύξουμε τις γραμμές, αφού κάθε υποερώτημα είναι μικρό:

```

(SELECT cid FROM Customer WHERE name='Maria')
UNION
(SELECT cid FROM Phones WHERE pnum LIKE '6%');
    
```

Προσοχή: Η MySQL στην έκδοση 5.7 δεν υποστηρίζει τις πράξεις INTERSECT και EXCEPT αλλά μόνο το UNION.

Καρτεσιανό γινόμενο

Δοθέντος δύο συνόλων R και S που δεν έχουν απαραίτητα στοιχεία ίδιου τύπου, το καρτεσιανό γινόμενο των δύο συνόλων (RXS) ορίζεται σαν το σύνολο που αποτελείται από όλα τα ζευγάρια της μορφής (a, b) όπου το a ανήκει στο R και το b στο S. Με άλλα λόγια είναι ένα σύνολο που περιέχει όλους τους συνδυασμούς στοιχείων του R με το S.

Το καρτεσιανό γινόμενο είναι η βασική πράξη συνδυασμού δύο η περισσότερων πινάκων σε ένα ερώτημα. Για να εφαρμόσουμε καρτεσιανό γινόμενο δύο πινάκων στο FROM του αντίστοιχου ερωτήματος μπορούμε ή να γράψουμε τα ονόματα των δύο πινάκων χωρισμένα με κόμμα ή να χρησιμοποιήσουμε την εντολή CROSS JOIN.

Παράδειγμα

Εμφάνισε το καρτεσιανό γινόμενο των πινάκων Customer και Phones.

1ος τρόπος: SELECT * FROM Customer, Phones;

2ος τρόπος: SELECT * FROM Customer CROSS JOIN Phones;

Έστω οι ακόλουθοι πίνακες Customer και Phones:

Customer

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20

Phones

cid	pnum
1	2231011111
1	6944444444
2	2103333333

Το καρτεσιανό γινόμενό τους είναι:

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth	cid	pnum
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	1	2231011111
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02	1	2231011111
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20	1	2231011111
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	1	6944444444
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02	1	6944444444
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20	1	6944444444
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	2	2103333333
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02	2	2103333333
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20	2	2103333333

Παρατηρήστε ότι:

A) Οι εγγραφές του καρτεσιανού γινομένου είναι όλοι οι δυνατοί συνδυασμοί των εγγραφών των δύο πινάκων. Στη γενικότερη περίπτωση αν έχω στον πρώτο πίνακα M εγγραφές και στο δεύτερο N, στο καρτεσιανό θα υπάρχουν MN εγγραφές. Αυτό σημαίνει ότι ενδέχεται κάποιες εγγραφές που επιστρέφονται να είναι ίδιες.

B) Τα πεδία του καρτεσιανού γινομένου είναι τα πεδία και των δύο πινάκων. Σε περίπτωση που υπάρχουν κοινά πεδία στους δύο πίνακες (το cid στο παράδειγμα) εμφανίζονται δύο φορές στο αποτέλεσμα. Για να χρησιμοποιήσουμε κάποιο κοινό πεδίο στο ερώτημα θα πρέπει να αναφερθούμε συγκεκριμένα στον πίνακα από τον οποίο προέρχεται, γράφοντας το όνομα του πίνακα μαζί με του πεδίου χωρισμένα με τελεία.

Συνένωση

Η πράξη του καρτεσιανού γινομένου δύο πινάκων T1 και T2 και η συνακόλουθη εφαρμογή κριτηρίων στο WHERE, είναι τόσο συχνή που αναφερόμαστε ξεχωριστά σε αυτή ως συνένωση-θ (θ-join) των πινάκων T1 και T2. Θεωρήστε τους ακόλουθους πίνακες Customer και Phones:

Customer

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20

Phones

cid	pnum
1	2231011111
1	6944444444
2	2103333333

Το παρακάτω ερώτημα:

```
SELECT afm
FROM Customer, Phones
WHERE Customer.cid=Phones.cid AND Phones.pnum LIKE '6%';
```

βρίσκει τα ΑΦΜ των πελατών που έχουν κινητά τηλέφωνα. Ο τρόπος σύνταξης του ερωτήματος υπονοεί ότι πρώτα θα γίνει το καρτεσιανό γινόμενο των δύο πινάκων και στη συνέχεια θα εφαρμοστούν τα κριτήρια του WHERE. Με άλλα λόγια πρώτα θα δημιουργηθούν οι 9 εγγραφές του καρτεσιανού και στη συνέχεια θα επιλεγούν αυτές που πληρούν το WHERE. Αντίθετα η χρήση της συνένωσης-θ στην παραπάνω περίπτωση θα υπονοούσε ότι δε χρειάζεται να παραχθεί πρώτα το καρτεσιανό γινόμενο αλλά το μέρος αυτού που πληροί τη συνθήκη Customer.cid=Phones.cid (3 εγγραφές) και στη συνέχεια οι εγγραφές αυτές θα ελέγχονταν ως προς τη συνθήκη Phones.pnum LIKE '6%'.

Η βασική δομή εντολής για να κάνουμε συνένωση δύο πινάκων είναι:

```
1 [INNER | CROSS] JOIN      2 [join_      ]
```

όπου στη join_συνθήκη μπορούμε να έχουμε τις ακόλουθες δύο επιλογές:

- ON λογική_συνθήκη: κατά τα πρότυπα του WHERE.
- USING (λίστα_πεδίων): ισότητα στα πεδία της λίστας με την προϋπόθεση να είναι κοινά και για τους δύο πίνακες.

Στη MySQL JOIN, INNER JOIN και CROSS JOIN είναι ισοδύναμα και πραγματοποιούν αυτό που ονομάζεται **εσωτερική συνένωση πινάκων**.

Παραδείγματα

Οι ακόλουθες queries βρίσκουν τα afm των πελατών που έχουν κινητό τηλέφωνο.

(I) Με comma join

```
SELECT afm
FROM Customer, Phones
WHERE Customer.cid=Phones.cid AND Phones.pnum LIKE '6%';
```

(II) Με INNER JOIN.

```
SELECT afm
FROM Customer INNER JOIN Phones ON Customer.cid=Phones.cid
WHERE Phones.pnum LIKE '6%';
```

(III) Με JOIN (ισοδύναμο του INNER JOIN)

```
SELECT afm
FROM Customer JOIN Phones ON Customer.cid=Phones.cid
WHERE Phones.pnum LIKE '6%';
```

(IV) Με CROSS JOIN

```
SELECT afm
FROM Customer CROSS JOIN Phones ON Customer.cid=Phones.cid
WHERE Phones.pnum LIKE '6%';
```

(V) INNER JOIN χρησιμοποιώντας το USING αντί του ON.

```
SELECT afm
FROM Customer INNER JOIN Phones USING (cid)
WHERE Phones.pnum LIKE '6%';
```

(VI) Ισοδύναμη με την (I)

```
SELECT afm
FROM Customer CROSS JOIN Phones
WHERE Customer.cid=Phones.cid AND Phones.pnum LIKE '6%';
```

(VII) INNER JOIN χωρίς WHERE

```
SELECT afm
FROM
Customer INNER JOIN Phones ON
Customer.cid=Phones.cid AND Phones.pnum LIKE '6%';
```

Εξωτερικές συνενώσεις

Ας υποθέσουμε ότι στο Phones δεν είχαμε ορίσει ως ξένο κλειδί το cid και είχαμε το ακόλουθο στιγμιότυπο για τους πίνακες Customer και Phones:

Customer

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20

Phones

cid	pnum
1	2231011111
1	6944444444
2	2103333333
4	6999999999

Έστω ότι θέλουμε να εμφανίσουμε τα στοιχεία των πελατών μαζί με τα τηλέφωνα τους (αν έχουν). Το ερώτημα δεν μπορεί να απαντηθεί χρησιμοποιώντας εσωτερική συνένωση καθώς με αυτό τον τρόπο δε θα επιστραφούν τα στοιχεία του πελάτη με cid=3 καθώς δε συνδυάζεται με καμία από τις εγγραφές στο Phones. Κάτι αντίστοιχο θα προέκυπτε εάν ζητούσαμε τα τηλέφωνα μαζί με στοιχεία για τους πελάτες που ανήκουν (αν υπάρχουν ιδιοκτήτες). Για να απαντηθούν τέτοια ερωτήματα χρησιμοποιούνται εξωτερικές συνενώσεις. Στην SQL περιγράφονται τριών ειδών εξωτερικές συνενώσεις: αριστερή (LEFT), δεξιά (RIGHT) και πλήρης (FULL). Η σύνταξη είναι αντίστοιχη της εσωτερικής συνένωσης:

1 {LEFT | RIGHT | FULL} [OUTER] JOIN 2 join_

Η αναγραφή του OUTER είναι προαιρετική και στην πράξη πολλές φορές παραλείπεται. Οι κανόνες για τα ON και USING όσον αφορά τις επιστρεφόμενες στήλες είναι.

Παραδείγματα

LEFT JOIN

i. SELECT * FROM Customer LEFT JOIN Phones ON Customer.cid=Phones.cid;

Επιστρέφει:

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth	cid	pnum
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	1	2231011111
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	1	6944444444
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02	2	2103333333
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20	NULL	NULL

Όπως παρατηρούμε η εγγραφή με cid=3 του πίνακα Customer που δε συνδυάζεται με καμία εγγραφή από τον πίνακα Phones βρίσκεται στο αποτέλεσμα του LEFT JOIN, με NULL στα πεδία του Phones.

ii. SELECT * FROM Customer LEFT JOIN Phones USING(cid);

Επιστρέφει:

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth	pnum
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	2231011111
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	6944444444
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02	2103333333
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20	NULL

RIGHT JOIN

i. SELECT * FROM Customer RIGHT JOIN Phones ON Customer.cid=Phones.cid;

Επιστρέφει:

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth	cid	pnum
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	1	2231011111
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	1	6944444444
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02	2	2103333333
NULL	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL	4	6999999999

ii. SELECT * FROM Customer RIGHT JOIN Phones USING(cid);

Επιστρέφει:

cid	pnum	afm	address	name	sname	dateOfBirth
1	2231011111	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30
1	6944444444	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30
2	2103333333	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02
4	6999999999	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL

FULL JOIN

i. SELECT * FROM Customer FULL JOIN Phones ON Customer.cid=Phones.cid;

Επιστρέφει:

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth	cid	pnum
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	1	2231011111
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	1	6944444444
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02	2	2103333333
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20	NULL	NULL
NULL	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL	4	6999999999

Παρατηρούμε ότι τόσο οι εγγραφές του Customer που δε συνδυάζονται, όσο και οι αντίστοιχες εγγραφές του Phones εμφανίζονται στο αποτέλεσμα με NULL στα πεδία του άλλου πίνακα.

ii. SELECT * FROM Customer FULL JOIN Phones USING(cid);

Επιστρέφει:

cid	afm	address	name	sname	dateOfBirth	pnum
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	2231011111
1	077783234	56 Baltetsiou st.	Kostas	Kostantinou	1990-10-30	6944444444
2	175783239	107 Diakou st.	Eleni	Kostantinou	1985-11-02	2103333333
3	095111139	12 Rodon st.	Maria	Papantoniou	1967-03-20	NULL
4	NULL	NULL	NULL	NULL	NULL	6999999999